Suzanne 2 - Neckář, Václav

```
     A
1. Suzanne místo má, je skryté blízko břehů,
         Hmi
   sedí tam a proud ji zná a ty závidíš tu něhu,
          A
   i když víš, že pouze blázen má dost sil nést vločku sněhu,
          C#mi                            D
   a když svírá vítr v dlaních, tak chce dát nebi duhu,
        A                       Hmi
   a ty neumíš to říci, jak se její lásky zříci,
          A
   víc už nemáš a jsi prázdný,
       Hmi                           A
   ona říká chyť mi mlhu, z jejích vláken spleť tu touhu.

         C#mi                          D
R1: A ty náhle staneš v běhu, poznáš svět je ve vás dvou
         A                          Hmi                       A
    a ty náhle věříš světu, dokud dál tvé tělo plní myslí svou.

2. Pán Ježíš byl jen lodník, mořem šel, měl suchou nohu,
   pak se dlouho na svět díval ze své věže v divném slohu
   a sám poznal se smutkem: utopeným nepomohu,
   řekl: lidé budou mořem plout, a myslel tím jen slzy
   a on sám to poznal brzy, nechal nám jen pár slov ryzích,
   nelidstvím lidství zničen,
   on zved nás přesto všechny kousek výš.

R2: A ty náhle staneš v běhu, poznáš svět je ve vás dvou
    a ty náhle věříš sobě, dokud on tvé tělo plní myslí svou.

3. Teď Suzanne dá ti dlaň, ve své skrýši blízko břehu,
   právě obléká ji řeka ve svou nekonečnou něhu
   a jak slunce stéká z nebe tisíc velkých kapek medu,
   jimi zlátne celý kraj a lodě plují do přístavu,
   vidím spoustu lidí tančit, vidím zlaté děti ráno,
   jak nám chrání naši lásku,
   jak ji chrání jednou pro vždy, ó Suzanne, v tvých očích.

R3: A ty náhle staneš v běhu, poznáš svět je ve vás dvou
    a ty náhle věříš v lásku, dokud ta tvé tělo plní myslí svou
```